

наказанието си в Сливенския затвор. С писмо № 1015 / 1951 г. до председателя на окръжния съд в Стара Загора тамошната областна прокуратура съобщава, че „...се получи и приведе в изпълнение присъдата спрямо осъдената Елена Георгиева Мечкова от с. Сотиря, Сливенско, която започна да изтърпява наложеното ѝ наказание от 25. IX. 1951 г. в Сливенския затвор”.¹⁷

При крайно тежки условия в затвора монахинята запазва човешкото си достойнство. „Те искаха да ме унижат – разказва тя - но аз като стара пловдивчанка счетох, че има неща, на които мога да ги науча, защото те не ги знаят, например на руски и френски език, проповядвах им Божието учение.” Заради проповедите си изтърпява повече от 240 карцера и продължава разказа си: „Метър на метър са тия карцери. Вътрешните изпражнения, всичко. Не можеш да седнеш, нито да легнеш. Седиш прави и ти хвърлят яденето. Гладувах и ден и нощ, така два – три дни, ама не издържах и започнах да се храня.” В килията не е било по-различно. Монахиня Симфороза си спомня: „В килията нямаше стъкла на прозорците. Зимата лежиш на пода и се завиваш с едно одеало. Когато станеш сутринта, снегът просто те е затрупал. Ядяхме повече сол, за да не замръзнем..” Веднъж, във връзка с предстоящото посещение от Държавна сигурност, пазачите я попитали дали може да нарисува Иисус Христос как носи кръста си. Тя поискала да ѝ дадат бои и нарисувала цялата стена. На другия ден, минава комисията от Държавна сигурност и я наказват - едва не ослепява, като няколко часа осветяват и без това болните ѝ очи със силни прожектори.¹⁸

След две молби за помилване - през 1953 и 1954 г., монахиня Симфороза трябва да избира между лагер и манастир. Така попада в девическия манастир „Св. Николай” в Мъглиж на общо послушание. Понеже владее чужди езици ѝ възлагат да посреща гостите на манастира. Държавна сигурност следи всяка нейна стъпка. Неин служител периодично я посещава, отнасяйки се с пренебрежение и при удобен случай упражнява психически тормоз. Монахинята трябва да дава отчет за всеки разговор, изпращани са ѝ непознати агенти от специалните служби, за да я провокират. През първите години след идването си в манастира,

17 РИМ Сл., отдел Нова и Най-Нова история, инв. № 6200.

18 „Църковен вестник” 2003, 15.